

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuliile nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza sf. sârbători, „Bunavestire” Nrul procsim va apăre Sâmbăta în 28 Martiu v.

Sibiu, 18 Martiu, 1892.

(br.) Atitudinea cont. Apponyi, conducătoriului partidului așa numit „național” la desbaterea generală a proiectului de buget a făcut adencă impresiune în cercurile conducătoare.

Contele Apponyi și partidul seu s'au declarat înainte de gîmulari cei mai cumpliți vrășmași ai guvernului și ai partidei liberale și au fost hotărîți să poartă lupta până la extrem, îndată ce dieta va fi deschisă.

Procedura acésta s'a și observat în decursul desbaterilor pentru adresă, unde guvernul a avut să îndure multe insulte și multe atacuri din partea partidei apponyiste, carea a întrecut chiar și pe kossuthisti în atacurile vehemente și ascuțite, ce le-a îndreptat în contra guvernului și mai ales în contra singuraticilor ministri.

De aceea e și așa de bătătoare la ochi retirarea de odată a cont. Apponyi și propunerea sa, ca se voteze încheierea desbaterilor generale asupra bugetului. după-ce desbaterile au durat abia două zile.

În desbaterile bugetare era mai ales obiceiul ca partidele să-și espună vederile, ca corifeii lor să se producă prin vorbiri fulminante și să se întrecă în patriotism.

La desbaterile bugetare lumea se putea orienta mai bine despre ceea-ce vreau unii să facă cu țera acésta și după-cum ar vrea alții să o ocârmuască.

De astădată nu ni a fost dat să vedem desvâ-lindu-se o astfel de iconă, — partida „națională” abia și-a ridicat glasul să spună, că ține la principiile, care le-a profesat; ér kossuthisti au stat aprópe neobservați de astădată.

Că se vor începe discusiuni mai vehemente la desbaterile speciale, nu scim.

Intrebarea acésta s'ar puté esplica numai așa, că partidele din opoziție pórtă respect de unii ministrii, cum este bună-óră Wekerle și Baross, că nu vreau să lovască în acești ministri, cari s'au bine-meritat atâta pentru patrie.

Lumea mai vorbesce, că ne aflăm în ajunul unor evenimente surprindătoare în raporturile interne ale statului.

Așa vorbesce lumea și ea astéptă cu mare încordare desvoltarea lucrurilor.

Nisuința după putere a unora și dorința de a rămâne la putere a altora nu sunt lucruri neo-

bicinite în un stat constituțional, unde partidele de diferite principii vor să ajungă în pozițiune a-și pune în pracsă principiile, ce le profesază.

Lucru neobicinuit este însă la noi, că nici una dintre partidele, ce să află în par'ament nu ține cont în măsură egală de toți cetățenii patriei de aspirațiunile și de drepturile lor.

La tóte statul poliglot ungar nu mai există astăzi, el e format în inchipuire de o singură națiune, a cărei problemă e ca să stăpânescă Orientul prin misiunea sa culturală.

Cum 'și implinesce însă acésta misiune, o arată rezultatele de până acum, asupra cărora de astădată nici nu mai stăruim.

Lucru neobicinuit este la noi, că se caută cu deadinsul a se provoca ură și dușmănie între naționalitățile, cari compun statul ungar și e cu atât mai neobicinuit acest lucru, cu cât el vine chiar dela „părinții patriei” și chiar dela acei deputați, cari au fost aleși în cercuri, unde majoritatea ab solută a alegétoilor a fost de limbă streină limbei oficióse a statului.

Astfelu de scene deprimătoare s'au vëđut petrecându-se în mai multe rënduri în decursul discusiunii pentru adresă. multe vorbe grele, vorbe de hulă s'au ridicat asupra naționalităților nemagiare și în special asupra noastră a românilor, — póte pentru că noi suntem mai mulți și punem o mai mare rezistență curentului bolnăvicios de astăzi.

Batjocura și hula ridicată asupra noastră n'a putut provoca decât nemulțămire și cel mai bun rês-puns al nostru la acele vorbe grele a fost, că am tăcut.

A nu băga în sémă pe cel ce te lovesce, însemnéză, că îi desprețuesci lovirea și acesta e cel mai bun mijloc a-l puté desarma.

Și nu i băgăm în sémă pe cei-ce ne atacă, unde ar trebui să ne apere, tocmai pentru-că la noi se desvóltă lucrurile în un mod neobicinuit, într'un mod nefiresc, ér desvoltarea acésta a lucrurilor nu póte să aibă durabilitate; córdele prea întinse ușor pot plesni și ómenii vor veni la convingere, că rêu s'a lucrat așa precum au lucrat ei în fatansia aprinsă, vor veni în pozițiune a ne îmbia ei pretenia, — tocmai aceia, cari ađi disprețuesc mâna frățescă a noastră pentru salvarea patriei comune și fericirea ei.

Noi avem convingerea acésta și credem în ne-statornicia acestei situațiuni forțate!

Revista politică.

La 30 Martiu s'au început în dieta Ungariei desbaterile bugetului pe 1892 și după două zile s'au terminat, continuându-se acum desbaterile speciale.

mașa până în brâu. Esecutorii se aruncară după aceea érá asupra lui. „Ce vreți, să faceți? murmură el cu indignare”. — „Să te legăm”, i rêspușeră, și-i și apucară mâinile, ca să le lege cu funi. „Să me legați!” replică regele cu un accent, în care se revolta tótă gloria sângelui seu contra batjocurei „Nu! nu! nu voi concede nici odată! Faceți ve serviciul, dar nu las, să me legați, renunțați la asta!” Esecutorii stăruiau, cereau ajutor, amenințau cu pumnii și voiau să-l siléscă. O luptă pept la pept puse victima la piciórele eșafodului. Regele din considerare la demnitatea morții sale și pentru liniștea ultimei sale gândiri, privea pe preot ca și cum i-ar cere sfat. „Sire”, dîse duhovnicul, suferé fără rezistență ofensa acésta nóuă. ca o ultimă trăsătură de asemenea între voi și Dumneđu, care vë va fi rêsplată. Regele ridică ochii spre cer cu o privire semnificativă, care părea a respinge și primi totodată. „De sigur” dîse el, nu mai puțin decât esemplul lui Dumneđu trebuie ca să me supun la o astfel de batjocură?” Apoi se întorse, întinse singur mâinile esecutorilor, dîcînd: „Faceți, ce vreți, voi bea pãharul până în fund!”

Susținut de brațul preotului, sui treptele înalte și lunecóse ale eșafodului. Greutatea trupului seu părea, că arată o amortélă spirituală, dar ajuns la

Hegedüs Sándor, care de ani 15 e raportorul comisiunei financiare a prezentat camerei preliminarul de buget. El constată, că echilibrul financiar e restabilit, dar totdeodată recunosc, că bugetul i-și are și părțile lui slabe pelângă cele bune. După Hegedüs vorbi Helfy Ignaz, care din punct de vedere financiar n'a combătut bugetul, dar n'a refăcut nici greutățile impuse pentru restabilirea lui. S'a ocupat apoi mai pe larg cu politica guvernului, cu disolvarea camerei, cu desbaterea adresei de rêspons, apoi cu reforme și alte cestiuni mai mult de partidă. După Helfy vorbi kossuthistul Molnar Iozsef, care s'a ocupat mai mult cu scăderile politice financiare. A urmat apoi interpelarea lui Horansky într'o cestiune personala dintre ministrul Szapáry și Horváth Gyula, care elipsită de carater general politic.

Independentul Babó ca un nou membru al partidului independent s'a distins prin o vorbire scurtă, dar ascuțită, condannând sistemul actual de guvernare și dîcînd, că nu are încredere în noul guvern, carele pentru o reușită mai bună la alegeri le-a pus pe acelea în timp de iarnă. Bugetul cei drept e echilibrat, dar el se razimă pe base false. Va fi bugetul solid numai când Ungaria va avea un ministru independent. Dările sunt mari și confusiunile amploiaților de dare sunt și mai mari. Bani ce i-a spesat guvernul cu alegerile din iarnă mai bine era de-i dádea celor ce sufer de fóme.

După el vorbi Apponyi, care făcú istoricul financelor dela 1875 încóce, atacă guvernul pentru mai multe scăderi și în fine, avênd în considerare, că și așa cu desbaterea adresei s'a perdit mult timp și s'a vorbit mai mult decât se cuvenia, făcu propunerea să se termine desbaterile speciale.

Propunerea lui Apponyi făcu o impresiune deosebită de bună în tóte cercurile și purtării rezervate a conducătorului partidei naționale i-se atribue o mare importanță. —

Lunia trecută s'a întrunit a treia órá comisiunea de împăcare adietei boeme. Au vorbit în acésta ședință mai întâiu matadorii cehilor tineri Dr. Herold și Dr. Trojan, criticând declarațiunea guvernului de o parte, de altă parte și maifestațiunile conservativilor și ale cehilor bătrêni. A mai vorbit din partea marilor proprietari contele Bouquoy și Fisera, desfășurând cunoscutul lor punct de vedere. În fine a luat cuvêntul conducătoriul cehilor tineri Dr Iuliu Gregor, care dîse între altele: „Nimenea nu s'ar opune delimitării cercurilor judecătorești după limbă, care ar fi interesul poporațiunei, decă partida germană n'ar face dintr'ênsa o mare acțiune politică. Acésta delimitare ar fi și pentru noi bună, e vorba numai ca țera să nu se rupă în două părți. S'a vorbit mult

FOIȚA.

Mórtea lui Ludovic XVI.

(Încehere.)

Regele, vëđînd, că trăsura stă, ridică ochii de pe carte, și ca un om, care întrerupe lectura un moment, le plecă la urechia duhovnicului seu, și i dîse încet și într'un ton întrebător: „Óre am ajuns?” preotul rêspușe numai printr'un semn mut. Unul din cei trei frați Samson, călăii Parisului, deschise ușa. Gendarmii coborîră. Dar regele închidînd ușa și punênd drépta pe genunchele duhovnicului seu, dîse ca un protector călăilor, gendarmilor și oficerilor cari se îmbulđiau împrejurul rótelor: „Domnilor, étă ce vë recomând! Păziți, ca după mórtea mea acest om să nu fie insultat. Vë însarcinez să veghiați”. Nimenea nu rêspușe. Regele voi să repete cu mai multă putere acésta recomandațiune esecutorilor. Unul din ei îi taiă vorba „Da, da, dîse cu un accent înspăimântător, fi liniștit vom avé grijă, lasă-ne să ne facem slujba”. Ludovic se coborî. Trei ajutători ai călăului îl încungiuură, și voiră, să-l desbrace la piciórele eșafodului. El îi respinse cu maiestate, și desfăcú însuși haina, cravate, și și desbracă că-

ultima tréptă, se desfăcú din mâinile duhovnicului, percurse cu pas sigur tot eșafodul, privi în trecăt instrumentul și sęcurea, și întorcându-se de odată la stînga cătră fațada palatului și pe partea, unde'l puté vedé și auđi cea mai mare parte de popor făcú dobașilor semn să încete. Tamburii ascultară mehanice. „Popor!” dîse Ludovic XVI cu o voce, care rêsuna în tăcere, și se auđia respicat până la extremitatea cealaltă a pieței, „popor! eu mor nevinovat de nici o crimă, din câte mi se impută! Iert pe autorii morții mele, și rog pe Dumneđu, că sângele ce'l vërsați, să nu cadă niciodată asupra Franciei!...” El continuă, un murmur străbătú în mulțime. Șeful statului major al trupelor din jurul Parisului, Beaufranchet, conte d'Oyat, fiul lui Ludovic XV și al unei favorite, anume Morphrac, porunci tamburilor, se bată Un sgomotot imens și prelungit acoperi vocea regelui și murmurul mulțimei. Condamnatul se întorse cu pași lini spre ghi-lotină, și se predete esecutorilor. În momentul, când îl legară de scăuduri, aruncă încă o privire la preot, care se ruga în genunchi la marginea eșafodului. El trăise, fusese domn preste sufletul seu până în momentul, când și-l dete Creatoriului prin mâinile călăului. Scândura se întorse, sęcurea lunecă, capul căđu.

și de mișcarea radicală, ține Gregor, la care s'ar fi alăturat și marii proprietari. Nu e adevărat însă că cehii tineri ar avea un program radical. „Eu“, ține, „consider partidă noastră ca cea mai conservativă în țară! Numai cât ne ținem de vechile pacturi și stipulațiuni, nisuium hotărât numai pentru redobândirea vechilor noastre drepturi. Acesta încă nu e radicalism, luptăm numai cu ceva mai mult temperament, asta e tot“ Gregor citează apoi rescriptul împărațesc din anul 1871, de pe timpul ministerului Hohenwart, în care s'a promis boemilor recunoșterea dreptului lor public și încoronarea împăratului, ca rege al Boemiei, și apoi adaugă următoarele: Desbaterile noastre actuale s'încep cu un colegiu de medici, cari discută asupra cadavrului și și fac imputări reciproce: Oratorul ține pactul de un lucru mort și crede, că păzitorii intereselor dinastice nu vor suferi continuarea acțiunii, care scormonește totul. După părerea sa acțiunea, care a fost începută și condusă cu atâta nechibzuială, nu este politică.

Regele Carol al României, după cum se știe, a dăruit în zilele trecute 10,000 fr. pentru locuitorii din Rusia, bătuiți de fomete. Ziariul rusesc „Noi voie Vremia“ vorbind despre acesta ține între altele, că regele Carol încă de mult a căutat ocașionea să se și „manifesteze simpatia sa pentru Rusia“, Regele și-a exprimat cătră ambasadorul rusesc din București adăncă sa compătimire față de cei ce sufer de fomete în Rusia și totdeodată și-a exprimat admirațiunea sa față de dărnicia țarului Alecsandru III. Numita foie, vorbind apoi despre raporturile ruso-române, scrie următoarele. „Sentimentele manifestate de regele Carol vor stărni un viu resunet în întregă Rusia, care e strâns legată de România prin trecutul istoric. Ar fi fost deja de mult timpul, ca să se pună capăt tuturor „neînțelegerilor“, escutate între aceste două state vecine, de aceeași credință. Acum când în fruntea guvernului României stă o partidă, care totdeauna a pășit cu căldură pentru o politică națională și pentru o strânsă alipire la Rusia, acesta e cu atât mai posibil.

Din Belgrad se telegrafază, că regenții au primit zilele acestea în audiență pe agentul bulgar Goranov. Din incidentul acesta regentul Ristic a ținut o vorbire lui Goranov, în care în numele regenției a dat expresiune dorinței de a se restabili pacea și raporturile amicale între Sârbia și Bulgaria, raporturi, cari în decurs de zece ani au existat între cele două țări. Însă în timpul din urmă au fost puțin conturbate de incidente mai mult sau mai puțin bagatele. Regența, continuă Ristic, rógă pe Goranov să liniștească, față cu Sârbia, cercurile politice din Sofia, apoi declară, că până când afacerile Sârbiei sunt conduse de regență, până atunci ea nu va suferi, ca pacea dintre Sârbia și Bulgaria să o periclitizeze fiă refugiații bulgari, fiă alți oameni nescotiți.

Raportul

Direcțiunii institutului de credit și economii „Albina“ din Sibiu către adunarea generală ținută la 29 Martiu a. c. n.

(Urmare.)

Credit personal țărănesc (nou):

In cursul anului s'au dat în 8668 obligațiuni suma de fl. 863,318 „ 20 cr. sau replătit și achitat 46 obligațiuni suma de fl. 4,721 „ 80 cr. și au rămas cu 31 Decembrie 1891 8622 obligațiuni suma de fl. 858,596 „ 40 cr. Acesta sumă cu suma escomptului de cambii, dau un total de fl. 3,348,551 „ 34 cr., o diferență în favorul anului 1891 de fl. 238,973 „ 67 cr.

Unul din executorii luând de per capul celui executat îl arătă poporului și stropi cu sânge marginile eșafodului. Aliații și republicanii fanatici se suiră pe scânduri, își imuiară săbiile și lăncile în sânge și le ridicară spre cer strigând Trăiască republica! Gróza acestui act înăduși același strigăt pe buzele poporului. Aplausele s'începură mai mult cu un oftat imens. Salvele artileriei dedeau de scire suburbiilor celor mai îndepărtate, că domnia regilor era dejudecată deodată cu regele. Mulțimea se depărta în tăcere. Rămășițele lui Ludovic XVI fură duse într-o căruță coperită la cimiteriul Magdalenei; ér în grópă puseră var, pentru că osămintele victimei revoluțiunii să nu ajungă într-o țărnicie a aderenților regilor. Stradele se goliră. Cete de aliați armați străbăteau cartierile Parisului, anunțând morțea tiranului și cântând refrenul înselat de sânge din Marseilă. Nimenea nu se entusiasmă, orașul rămase mut. Conștiința republicanilor înșiși se turbură înaintea acestui eșafod. S'ar fi ținut, că toți presimțeau crimele, al căror preludiv și semnal era această primă jertfă adusă răsunării poporului.

Traducere de I. V.

Imprumuturi ipotecare:

Imprumuturile pe ipotece au stat la finea anului 1890 din 2051 obligațiuni în sumă de fl. 1.266,205 „ 94 cr. în anul 1891 s'au mai acordat 274 obligațiuni în sumă de fl. 311,600 „ — cr. a rezultat prin urmare un total de 2325 obligațiuni în sumă de fl. 1.577,805 „ 94 cr. în cursul anului s'au achitat 229 obligațiuni în sumă de fl. 147,841 „ 21 cr. și au rămas în 31 Decembrie 1891 2096 obligațiuni în sumă de fl. 1.429,964 „ 73 cr. o creștere de fl. 163,758 „ 79 cr., față de anul precedent.

Aceste pretensiuni sunt asigurate prin ipotece de un areal preste tot de 71387 jugere 187 stângini □ în valoare de fl. 5.120,100 fiind cuprinse aici și edificiile.

Credite cambiale cu acoperire ipotecară:

Starea cu finea anului 1890 au fost de 287 imprumuturi în sumă de fl. 442,637 „ 95 cr. în cursul anului s'au mai acordat 53 imprumuturi în sumă de fl. 160,673 „ — cr. Deci starea totală au fost 345 imprumuturi în sumă de fl. 603,310 „ 95 cr. din acestea s'au replătit 39 imprumuturi în sumă de fl. 83,071 „ 85 cr. rămânând starea lor cu 31 Decembrie 1891 306 imprumuturi în sumă de fl. 520,239 „ 10 cr. față de anul precedent o creștere de fl. 77,601 „ 15 cr.

Credite de cont curent:

Starea acestui ram a fost cu finea anului 1890 fl. 106,392 „ 63 cr. în cursul anului 1891 sau mai acordat fl. 422,281 „ 67 cr. făcându-se total de fl. 528,674 „ 30 cr. din care s'au restituit fl. 338,191 „ 98 cr. rămânând cu finea anului 1891 fl. 190,482 „ 32 cr. o creștere de fl. 84,089 „ 69 cr., față de anul trecut

Imprumuturi pe efecte (lombard):

Starea cu 31 Decembrie 1890 a fost de 231 imprumuturi de fl. 81,502 „ 60 cr. în cursul anului s'au mai dat imprumuturi de fl. 134,558 „ — rezultând un total de 374 imprumuturi de fl. 216,060 „ 60 cr. din cari sau achitat 149 impr. de fl. 71,969 „ 35 cr. rămânând la finea anului 1891 225 imprumuturi de fl. 144,091 „ 25 cr. o creștere de fl. 62,588 „ 65 cr. față de anul precedent.

Scrisuri fonciare cu 5%:

Cu 31 Decembrie 1890 au fost în circulațiune în valoare de fl. 476,500 „ — cr. în cursul anului sau mai emis fl. 160,500 „ — „ au fost deci starea totală de fl. 637,000 „ — „ s'au sortat în cursul anului fl. 13,000 „ — „ rămân prin urmare cu 31 Decembrie 1891 în circulațiune fl. 624,000 „ — cr.

Scrisuri fonciare cu 6% (sistate):

Cu 31 Decembrie 1890 au fost în circulațiune în valoare de fl. 694,500 „ — cr. din cari s'au sortat fl. 111,200 „ — „ rămân prin urmare cu 31 Decembrie 1891 în circulațiune fl. 583,300 „ — cr.

Mișcarea casei:

Intrate, la centrală fl. 11,435,146 „ 69 cr. sucursală 3.898,077 „ 33 cr., suma intratelor fl. 15.333,224 „ 02 cr. Eșite, la centrală fl. 11.439,648 „ 33 cr., sucursală 3.901,831 „ 77 cr., suma eșitelor fl. 15.341,480 „ 10 cr. Total fl. 30.674,704 „ 12 cr. cu fl. 5.435,393 „ 73 cr., mai mult ca în anul precedent.

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Făgăraș, 19 Martiu, 1892. Dle redactor! Cu datul de 16 Martiu a. c. am expedat o corespondență la onorata redacțiune a „Tribunei“ din Sibiu prin care răspundeam la două corespondențe din „Țara Oltului“, dar prin posta numitei redacțiuni sunt avisat că nu mi se vor publica reflectările. Dacă onorata redacțiune a „Tribunei“ crede de cuviință a eschide din colónele sale, o corespondență care are menirea a informa publicul despre adevărata stare a lucrurilor, și a demasca pe aceia, cari până acum de trei ori au sedus publicul în unul și același obiect, apoi să i fie de bine. Pe viitorii îi vom împlini dorința: și o vom dispensa de a se mai ocupa cu asemenea vederi. Me rog deci de onorata redacțiune a „Telegrafului Român“ să binevoiască a publica, aceea corespondență carea este următoarea:

Făgăraș, 16 Martiu, 1892. Dle redactor! În prețitul d-vostre diar „Tribuna“ au apărut în doi numeri, două corespondențe din „Țara Oltului“ în cari, departe de a se tracta chestiunea alegerilor dietali obiectiv se încercă nisc, nemernici a înegri persoane, cărora le-ar datorî mulțămita ca până acum le-a tolerat slăbiciunile naționali.

Ne adevărurile cuprinse în prima corespondență le-am ignorat, vădând impresiunea greșită ce o a făcut în publicul de pe aici, în credință că destul odii au a suporta pricajii de sub masca lui „Olimpie“. Eram dicitis a tăcea.

Dar din respect cătră onoratul public cetitoriu, estern de „Țara Oltului“ căci cel de aici cunoște pe „curcanii coșeri“, voui reflecta, observând, că chiar fără discrețiunea onoratei redacțiuni din nota cu care introduce corespondența ultimă: „corespondenților cari garantéză“ scie cine sunt curcanii din straița lui „Olimpie“.

I-ași pute însira cu numele, dar fiind că ei din punct de vedere național sunt din categoria celor de-a stânga cruci din Golgota — pe care se jură în ultima corespondență — nu o fac de astă-dată. Cu altă ocașiune, bucuros. Și atunci tot bucuros voui eși și eu pe față, cerându mi scuse că stau de vorbă cu asa musafiri: trifoul din vărful mușonoiului Ulmanist. Compățimesc pe bieții oameni cari din înălțimea „Olimpului“ au cădut în rëndul gâscelor ce

se îndopă — din bugetul statului — pe sama jidovilor de aici, și me minunez de masca „curcan“. Ce mai caracteristică pentru corespondenții, cari numai în urma schimbării colorilor (lăpădarca de nēm și sânge) mănă dulce, și fac paradă arătând portofelurile pline cu banii tradării, copiii români cari esclamă: „vai ce de bani are domnu“.

Compățimesc pe bieții omenii, cari în adevăr au ajuns în firea curcanilor, încât s'au brusturat de o singură (dar cele multe de pe acasă?) fluierătură a lui „Brebene!“ și voui reflecta arătând mai întâiu cine sunt „curcanii grivițani“ cari se tânguesc pentru că algătorii cercului Arpaș n'au observat conclusele conferenței naționale și acum a doua oră împărsacă în persoane (ba chiar în institute), cari nici nu aparțin cercului de alegere Arpaș.

1. Constat că ideile cuprinse în cele două eremiade nu le susține și pe aici nu le aprobă decât cei trei „curcani grivițani“ (invalidi naționali) și jidovii și jidoviții de p. la noi. Toți oltenii îi privesc, pe curcanii plouați de escomunicați și vânduți, ba chiar și mamele „curcanilor“ nici de mănăcare nu le mai fac.

Și pentru ce? Dór pentru-că au observat conclusele conferenței naționale?

Nu, ci pentru că „curcanii grivițani“ cu săptămâni înaintea alegerilor, au cutreerat satele erna pe ger în săni acoperiți cu pae până la gură cu mânilor înghețate pe códă stégului unguresc, și cu Ullmann pe după cap, ca să-i câștigate voturi. (Dacă va fi delipsă „Țara Oltului“ mărturisesc).

Da, domnii curcani grivițani — victimele aruncate după alegeri, cari rămân omeni de caracter și cu onóre, s'au închinat concludului conferenței naționale, cörtesind pentru acela care a ținut: că un român e mai estin (2 fl) ca un porc (20—40) fl. căci pe un porc gras dai la târg prețul din urmă pecând pe un român îl cumperi la urmă cu 2 fl.

Nu sciu în ce categorie de gen, din aceste multungule a numerat Ullmann, pe cörtesii lui „curcani grivițanii“ n-erul la față biris-salcie, cari prin a lor gură s'au plâns, că au perdut reușind Drul Șerban, căci reușind să fi fost „binecuvântați“ — nu sciu după grăsimile — cu câte 100—200 fl.

Da au cörtesit domnii „curcanii grivițanii“ au cörtesit pentru jidovi al căror matador „föispáni Leib-Freund“ Dr. Feiervári, a ținut că dacă vor vrea jidovii vor alege nu pe Ullmann ci pe o țigare de deputat.

Apoi astfel de batjocură nu au meritat oltenii, ér că nu, au și arătat, desconsiderând și câte 40 fl. ce li se imbea de vot.

Etă onorată redacțiune, cine se plânge că oltenii au jignit concludul conferenței naționale. Cörtesii lui Ullmann.

Scie onoratul public cine sunt „curcanii grivițanii“? Nisce români, pe care precum nici în ziua de paști nu i găsesci în biserică, tot astfel, nici cu lampa lui Diogene nu-i vei găsi în șirul aboneților unui diar românesc.

„Curcanii grivițani“ sunt: 2 invalidi naționali, astăzi putrețuni infecte, de sub gardul kultur-egylet-ului, și un șgărie hârtie, fabricant de contracte incheete anticipando fără scirea proprietarilor, pentru esproprie ea pământurilor în favorul căii ferate Avrig — Făgăraș.

Da am fi știut de mult să arătăm coșomanda din Vistea inferiöră, unde „curcanul grivițan“ a fabricat cu 6 luni înainte de scirea proprietarilor, menționatele contracte, față de care procedere mișelescă chiar veteranul căpitan Stanciu, în ultima comisiune municipală s'a exprimat förte dejositoriu pentru comisiunea căii ferate, ținând: că oltenii au cădut în mânilor celei mai blăstămate societăți. Căci s'a aruncat un preț bagatel pe pământuri; Vistenii nici cu 30 de mii nu le-ar fi cedat. În urma esemplului făcut pocinog de „curcanii grivițani“ sau acomodat și celelalte comune, până la Pombabu inferior, unde descoperindu-se mișelia bietul notariu de acolo, abia sărind prin ferăstră și-a mântuit vieța. Dar mai mult cu altă ocașiune.

Ertare cer dela onoratul public, că m'am ocupat atât de mult cu acești curcani de-ai lui Viflem, dar ținem să se facă lumină în această cestine.

Înainte de a trece la combaterea adevărurilor garantate spre orientarea publicului aflu necesar a declara, că eu nu sunt nici alegătoriu din cercul Arpașului, nici nu-mi atribui a fi om cu însemnătate în afacerile naționali. Sunt un simplu doritoriu de binele românesc, în care înțeles și lucru în cercul meu de activitate. Cum vöd si cum aud judec independent. Acest lucs mi-l pot permite. Și aș fi förte măhnit, dacă cineva s'ar îndupleca a crede că o a două persoană are cunosciință despre cuprinsul acestei corespondențe înainte de aparițiunea ei în prețuita „Tribuna“. Interpretez convingerile pe care le au toți românii de bine din „Țara Oltului“ cu exceptiunea jidovilor și elicei jidovesci.

2. Să afirmă de „curcanii“ pricajii, că unii dintre conducătorii românilor de aici ar fi intenționat a face, cu ocașiunea alegerilor dietali „geschäfturi“ și pare că pintre rânduri ar eși la ivélă, că protopopul Dan ar fi un astfel de conducătoriu, — de care — țin curcanii dejerați — să ne ferescă Dumneșeu.

Adevărul este: Protopopul Dan nu se pretinde — cum țin „curcanii“ chrăniji coșer — ci este unul dintre conducătorii români, care împreună cu ceilalți lucră cu o tăie și zel respectabil pentru cauzele românilor din cottul Făgăraș. Acesta o dovedesc analele comitatului Făgăraș, care numai spre laudă îi pot servi.

Stând lucrul așa, e förte natural că unii dintre aspiranții la mandatul oltenilor îi vor fi cerut sprijinul, ba conform curentului îi vor fi făcut chiar oferte, dar protopopul Dan din această n'a făcut secret ci publice a declarat. Ba sciu pozitiv, că s'a și exprimat că mai bine ori-ce străin se fie ales, de cât Benedek avocatul, pe care destul de bine cunoscându-l toți, se știe că numai binele românilor nu-l dorește.

Că protopopul Dan ar fi lucră sau s'ar fi în trepus pentru cineva, acesta nu cred că începe — ori cât de mare ar fi — în obrăsnicia curcanilor din Palestina, pe care îi asigur că ori ce om de pe aici, se socotesce și cu căciulă până sta de vorbă cu ei.

3. Referitoriu la cele 15 mii din care țin „curcanii“ golași, că vor fi făcut fundațiunea: „Dan-Șerban din care pe crucea noastră (pe cea din spate) căci cea românească va-ți zălo it la Kultur-egylet) n'ar fi vödut nici un ban, adevărata stare a lucrului este următoarea:

După nenumărate încercări de a face pe Dr. Șerban să repășescă, în prețuia alegerii fispantul devenit celebritate

prin „nem engedem“, presimțind că Ullman, cu care umblă „per Arm“ va pica, érel (fișparul Bausnern) se va da de rușine înaintea celor ce l-au colonizat aici ca să facă marafeturi patriotice, au încercat ultima desperată modalitate de împăcare, reflectând la ajutorul celui mai pronunțat dușman al mării sale.

Au însărcinat adevărat pe alșpanul ca acesta să rōge pe protopopul Dan, ca se mijlocescă retragerea drului Șerbanu pînă d în vedere candidaturii restituirea speșelor avute și o sumă nu de 15 mii cum dăc „curcanii“ ci de 20 de mii de a se împărți spre scopuri filantrop ce în comitat anume: spitalului comitatens 2—3 mii, la cutara scōlă 1 mie ș. c. l.

Alșpanul în numele fișpanului s'a învoit, dar Ullmanu nu s'a îndurat a aduce astfel de jertfe. Ear că s'a căit a spus-o cu gura lui, că la dus pe ghiață jidovii și „curcanii“ căci, mi-se par a 5-a și după alegere s'a imbiat cu 30 de mii. Apoi acuma sau ridicat și mai mult acțiunile. Ullmanu și alții imbie. Aușți numai:

Fișpanul Baussnern numai de mult ca în zilele trecute a chemat la sine pe unul dintre conducătorii români de aici și l'a rugat se mijlocescă ca drul Șerban să demisioneze din parlament în favoarea unui milionariu din Budapesta (pot servi cu acte nu cu vorbe gōle ca „Curcanii“) asigurând drului Șerban, un post în ori ce ministeriu, plus 20—30 de mii, (Ullmann se imbie cu 40 de mii dacă demisioneză și-l asigură de r ușită). Dar i-s'a răspuns în înțeleșul: adunăți marfa jupâne, că nu se trece.

Ear „taica“ din Voila puțin a lipsit să nu obraznicescă pe un „főszolgabiró“ care tot în zilele trecute s'a dus la el cu ofertul de mai sus. Eată aici ocașune de „geschäft“, dar ómenii aceia de omenie ar intenționa a face geschäft pe astfelu de căi „curcănesci“. Pasărea mălaiu visedă.

Se vede, că „taica“ din Voila mai are creștiri dar nu va mai avé de sigur bunăvoința a mai garanta pela institute de credit pentru curcanii pocălțiți, cari ani dearândul iau ros pragul ușilor și i-au ușurat masa — ércum es pe frunte, ca gâna când bea apă și se uită la Dumneșu.

4. Nu e adevărat că preoțimea gr. or. rom. ar fi participat la alegeri ércă gr. cat. s'ar fi obștiut. Să fim dreșți. Nu ai avut lipsă de degetele dela o singură mână spre a numera deschiliuit, atât preoțimea gr. cat. cât și cea gr. care a votat în părți egale.

5. Nu incăpe în gândul meu cum din alegerea dela Arpaș ese la ivelă „letargia“ scōlei din Făgăraș care se șice, că domnesce sub ochii protopopului.

M'aș putea provoca, despre doborîrea acestei însinușări, în adevăr fără rușine, la autoritățile confesionale m'aș putea provoca mai bine la inteligența română din Făgăraș care ar testifica starea lucrului, dar sciind cu cine au se o pun față în față — „curcanii grivițani“ — nu o pângăresce la o așa înfășurare.

Me provoc la inspectorul reg. de scōle, care din ferestra locuinței sale se uită în ușa scōlei gr. or. și care a vizitat acēsta scōlă și s'a declarat mulțumit atât cu partea internă, cât și cu cea esternă — pedagogic și dis. Apoi fiind vorbă că protopopul Dan, toleréză acēsta letargie, amintesc că numitul inspector reg. de scōle în raportul anual ce l'a făcut comisiunii administrative a propus ceea-ce s'a și primit cu unanimitate (eseptionând un individ unic în felul seu) ca vicariului Raș și protopopului Dan să li-se voteze mulțumită pentru năsușele ce le arată întru prosperarea scōlelor. Acestea s'apote, nu vorbe.

Apoi „letargia“ scōlei gr. or. din Făgăraș o dă de minciună și faptul clar ca lumina de cari „curcanii“ i-si ascund nasul pe unde pot, că pe când înainte cu 2—3 ani acēsta scōlă era cercetată de 17—34 elevi, astăzi largită din neesitate, și provédută cu întreg mobiliariul este cercetată tocmai de 82 elevi (dăc optzeci și doi). Despre acēsta se pōte incredința fie cine ori și când va avea bunăvoință, și dau asigurarea, că în urma osteneșelor protopopului Dan și a le vrednicului episcop, George Boeriu, va éși mulțumit în tōte privințele. Și apoi domnilor „curcani“ cari v'ajă vëndut demul, trebuie să știți că între cei 82 elevi nu snut decât doi neorustici, dar nici un jidan și nici esángó biris dela „men-igazgatóság“ unde voi spre rușina lumii liferati material pentru împărția lui Kultur-egylet, de care facă-ve Dumneșu parte din nēm în nēm.

Nu acum este letargie în scōla din Făgăraș ci a fost când „curcanul grivițan“ astăzi „cōda corespondenșilor“ era „profesorul (așa diceau) acestei scōle. Dar despre progresul ce l'a făcut, nu gășeci urme decât în lada bisericeii și în faptul destul de rușinos că nici clasificări n'a făcut la fnea ani ori că și a profesat acolo. Incât aș trebuie se plēngi de mila fostilor elevi ai „curcanului“ cari vin și cer cu lacrimi în ochi testimoniile de pe acest timp, ca să și asigure fericirea pela căile ferate din România dar nu li-se pōte da.

Se vede, că pe atunci, „curcanul grivițan“ nu avea pene, era golaș — poporul dăce părul dracului — căci altcum pentru ce nu a introdus clasificările în protocolul legat în piele ce s'a început prin 1869 și va mai dura încă cel puțin 20 de ani de aici încolo. Și apoi astfelu de ómeni să vie și se discrediteze persoane și institute române?

Să me erte onoratul public, că l'am întrefiut atât de mult cu afaceri locale dar, obrasnicia curcanilor hrăniți coșer m'a silit la acēsta. De altcum, am nădejde în Dumneșu că me voi mai ocupa cu aceste persoane, cari în felul lor de a fi și a se hrăni, merită se fie conservați posterității, nu „în file culbuite“ ci în pielea lor proprie, așa precum sunt sau ridicându-li-se un monument nu știu cât de mare spre a putea încrușta tōte netrebnicile lor naționale. Și închei meditând singur în mine asupra receptului ce ce pare că anume la scris fericitul Eminescu pentru curcanii grivițani în Satira III.

**

Cum nu vîi tu Tepeș, dracé, ca punénd mana pe ei
Se i împărți în două cete, în smintîți și în mișei
Și în două temuiți large cu deasila să-i aduni.
Să dai foc la pușcărie și la casa de nebuni.

Brebeneș II.

Concertul Dimitrie Popovici în Brașov.

Aceia, cari au avut rara fericire să asiste Visera în 11 Martiu a. c. la concertul dat în spa-

țioșă sală dela „Hotelul Nr. 1.“ de domnul Dimitrie Popovici, eminentul baritonist dela opera teatrului germán din Praga, au primit împreună cu mine convingerea și plăcuta impresiune, că arta musicală la noi românii au luat un avént cât se pōte de îmbucurătoriu, că gustul musical al publicului nostru se întinde și progreséză și că unul dintre cei mai autorisați reprezentanți ai genului musical la noi fără îndoială este domnul Dimitrie Popovici.

Om de o talie înaltă, devotat de provedință cu o înfășurare plăcută și simpatică, artistul D. Popovici în eleganta i naturală se presintă după un interval de cinci ani éráși publicului brașovean, pentru a i oferí una din sêrile cele mai plăcute rămânând ca publicul asistent să constate cu o satisfacțiune, că zelul neobosit și diligența de fer și aduc totdeuna fructele lor binemeritate.

Și într'adevăr dl D. Popovici se apropie de culmea progresului seu. După un interval atât de scurt, dēnsul se presintă publicului ca un adevărat artist, ca un triumfător laureat, care e stăpân pe vocea sa puternică și de o sonoritate metalică.

Caracterul și temperamentul executantului escelent, ceea-ce constituie o subiectivitate proprie dlui Popovici, se contopesc de minune cu caracterul obiectiv și nestrămutat al pieselor esecutate. Vocea-i sonoră și oferă o impresiune de plenitudine și vastitate, ca și spectacolul apelor mării.

Deja prin primul punct: Arie și recitațiune din „O nópte în Granada“ de Kreutzer concertantele a captivat inimile numerosului public asistent, care și-a manifestat mulțămirea prin aplause prelungite. Vocea sa dulce și plină de melancolie se desfășură lin și-ți înuesce în minte singurătatea și desolarea unei tainice nopți din luna lui Mai. Cele două cantece: „Wir drei“, și „Mugur mugurel“ de G. Dima, cari au format al doilea punct din program, au fost bine primite de public, cu deosebire cea din urmă prin melodia-i fascinată și voluptuositatea vocii concertantului a încălțit inimile ascultătorilor, din care causă piesa din urmă a fost bisată.

Prestațiunea concertantului a ajuns la culme în esecutarea „Ariei olandeze“ de Wagner și în frumoșă baladă: „die Africanerin“, un superflus benevol și oferit pe neasteptate publicului versat în arta musicală. În aceste două piese l'am cunoscut în adevărata lui valóre. Virtuositatea vocii lui uimitóre, plină de vioiciune și vigóre a însufleșit până la frenesie pe publicul asistent, care a recompensat acest strălucit succes prin furtunose aplause. Piesa „Ebro“ de Schuman a fost esecutată cu multă desteritate și fineță.

Compoziția „Pe mare“ de Schubert a oferit o uimerită ocașune publicului asistent, să cunoscă în persoana dlui D. Popovici și pe un dramaturg escelent, care merită se debuteze chiar și pe binele celor mai renumite teatre europene. Privindu-l și ascultându-l cu drag, s'a născut în inimile nōstre dorința de a l' vedea interpretând în clasicele piese din dramaturgia modernă principale roluri, cu cari, în angagiamentul ce-l are aș, — delectéză publicul străin, ércă noi românii rămânem numai cu închipuirea deșartă. Numéroșele aplause a îndemnat pe dl Popovici a repeta acēsta piesă musicală. Cele două cantece: „Nor de vijelie“, de Humpel și „Stelele“ de Cohen a fost asemenea primite de ascultători între frenetice aplause ércă piesa „Mândruliță“ de Ștefănescu, cu carea și-a încheiat concertantele program sēu destul de variat și bogat, a captivat inimile tuturor celor asistenți. Mult am admirat desteritatea deosebită a concertantului, cu care a sciut se dea acestei piese romănesci un colorit, ce te punea în plăcuta poziție se simți ori-ce sentiment și ori-ce idee depusă în textul acelei compoziții. Dl Popovici avú amabilitatea de a esecuta piesa din cestiune și în traducere germăna, ceea-ce s'a primit din partea publicului germán cu o vie plăcere și satisfacțiune. Acompaniamentul la pian pentru tōte punctele din program a fost efertuit de cătră domnul profesor R. Lassel cu o rară precisiune și desteritate artistică. Cele două piese orchestrale: „Andante și Menuett din A moll de Schubert și „Menuett și finale din D dur“ de I. Haydn au fost esecutate de d nii M. Krause, R. Machold, Fr. Kling și I. Ludwig cu corectitatea cuvenită secerând aplause binemeritate.

Ca și alți artiști de ai nostri, așa și dl D. Popovici, eminentul baritonist dela opera teatrului german din Praga, un fiu al scumpei nōstre Români, a trebuit să se convingă despre adevărul, ce-l conține macsima: „Nici un profet în patria sa!“ Bucurescii sunt pentru talentul musical al domnului Popovici, dar dānsul nu e numai pentru Bucuresci. Patria dlui Popovici e lumea cultă musicală, carea scie prețui talentele, și le scie remunera după cuvința. Dorința nōstră a tuturor este, ca iubitul nostru artist per escelentiam să ne mai ofere

cât de curénd éráș o ocașune, pentru a afla órecare mângăiere sufletescă în genul seu musical.

G. J.

Convocare.

Toți membrii comitetului reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Sas-Sebeș se consideră prin acēsta de invitați la ședința ordinară a comitetului ce se va ținé în cancelaria scōlei gr. or. din Sas-Sebeș, Sâmbătă la 28 Martiu st. v. órele 10 a m. cu următorea

Programă:

1. Stabilirea timpului în care despărțămintele acestei reuniuni vor avea să-și țină adunările generale anuale.
2. Defigerea materialului și distribuirea lui după despărțăminte.
3. Interpelări și propuneri de sine stătătóre. Poiana în 19/31 Martiu, 1892.

Pentru presidiu

Emanuel Beșu,
v.-președinte.

Fundațiunea Ioan Popescu.

În fundațiunea „Ioan Popescu“ au intrat următorele contribuiuri benevole:

Translatuș	138 fl. 50 cr.
Ioan Brotea, paroch Merchiașă	1 „ — „
Georgiu Andron, învăț. Merchiașă	— „ 40 „
Sergiu Medean, preot Sebeș	5 „ — „
Sevedeu Murășan, învăț. Sebeș	5 „ — „
Avram David, învățătoriu Sebeș	2 „ — „
Ilie Moga, învățătoriu Sebeș	2 „ — „
Samuil Roșu, învățătoriu Sebeș	1 „ — „
Nicolau Dura „ Rêhêu	2 „ — „
Aug Cârpenișan notariu,	1 „ — „
Alecsiu Oniș, jude reg Segedin	1 „ — „
Avram Michailă, paroch Romoșel	2 „ — „
Nicolau Dubleș notariu	1 „ — „
Georgiu Daniil, învățătoriu	1 „ — „
Nicolau Michailă, cleric,	1 „ — „
Sebastian Olariu, ppresb., Făget.	5 „ — „
Suma	168 fl. 90 cr.

Varietăți.

* (Adunare generală.) Societatea română de lectură din Sibiu și-a ținut Duminecă la 5 óre p. m. adunarea generală ordinară, luând parte un număr considerabil de membrii. În vorbirea de deschidere constată cu bucurie dl președinte Parteniu Cosma, că societatea a progresat mult și în anul trecut atât moral cât și în ceea ce priveșce partea materială. Membrii societății s'au înmulțit Se dă apoi cetire raportului cassarului, Panteleon Lucașă, căruia i s'a dat absolutoriu și s'a votat mulțumită protocolară, și se primí proiectul de buget cu unele mici modificări, urcând suma erogatelor la poziția despre abonarea foilor. — Aveșce societății trece preșce suma de 1300 fl.

Adunarea la propunerea comitetului a hotărît să procure tōte foile romănesci, câte apar în monarchia austro-ungară.

La propunerea membrului I. Broju adunarea a decis cu mare însufleșire ca Escelenței Sale I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul din partea societății să i se aducă mulțumită protocolară și prin o deputațiune pentru bunăvoința, ce o a manifestat față de acēsta societate, îngăduind ca membrii ei să se pōtă distraze în timpul de vară în grădină. În deputațiune s'au ales domni: Parteniu Cosma, președinte, Preacuv. Sa Dr. Ilarion Pușcariu vice-președinte și membru din comitet dl Onoriu Tilea. La propunerea Preacuv. Sale dlui vice președinte Dr. Ilarion Pușcariu, adunarea a hotărît să se aducă mulțumită institutelor și privașilor, cari au oferit jurnale gratuite pe sēma societății. La propunerea dlui Dr. Corneliu Diaconovich se institue un comitet de inițiativă pentru petrecerile sociale ale membrilor societății în persoanele dlor: Dr. Octavian Russu, Onoriu Tilea, Dr. Cor. Diaconovich, Cor. Aiser și N. Șulșușiu.

Realegēndu-se tot comitetul din anul trecut, președintele țină vorbirea de închidere între urele „Să trăiescă“!

* (Profesor universitar.) Maj. Sa monarchul denumi la universitatea din Cluș de profesor eștraordinar pe profesorul suplent dela universitatea din Budapesta Dr. Ladislau Uransky.

* (Deputațiune de dame.) Precum se scie damele din Neoplanta au pregătit o petițiune cătră monarchul, în care se află subscrise preșce 3000 dame pentru agratiarea lui Iosa Tomics. O deputațiune de 100 dame s'au prezentat și la ministrul de iusticie Szilágyi, rugându-l, ca să intervină pentru agratiarea lui Iosa Tomics, careșca comis omorul pentru a rēsbuna onórea femeii sale. Ministrul le-a promiș tot ajutorul seu.

* (Lumină electrică) Consilierul de magistrat Dr. Nagy a depus la magistratul din Budapesta un raport despre introducerea lumii electrice pentru luminarea Budapestei.

* (Congres de studenți în Atena.) În prima zi a Pascilor se va ține în Atena un congres al studenților greci, la care vor lua parte 250 de studenți sârbi, cu rectorul universității. Vor merge și 50 de studenți români să ia parte la acest congres, la care negreșit, se va produce discuția asupra confederațiunii balcanice Dl. M. Vretos, va pune la dispoziția studenților români un vapor, care îi va duce și întorče dela Atena.

* (Iubileul de 25 ani al „Convorbirilor literari“.) Cetim în „Constituționalul“: Numărul iubiliar cu care „Convorbirile literare“ își împlinesc 25 de ani, sub conducerea dlui Iacob Negruzzi și care trebuia să apară la 1 Martiu trecut a întârziat din cauza cunoscutei greve a lucrătorilor tipografi. Volumul, pe cât aflăm va fi mult mai mare de cât se proiectase. De unde se credea întâiu, că el va fi de 12 côle, apoi de 14, și pe urmă de 18, acum aflăm, că va cuprinde cel puțin 21 de côle. El va fi tipărit cu deosebită îngrijire și pus în vânzare ca volum separat, ér abonajii îl vor primi fără nici un adaos de plată. Din vechii colaboratori, la care directorul s'a adresat, a răspuns un număr așa de mare, încât scrisorile venite mai târziu afară din cale voluminoase, nu vor mai pute încape, în numărul iubiliar, ci vor fi publicate în alte numere posterioare. Vestea răspândită de câteva jurnale, că această revistă, cea mai veche din toate revistele române, va înceta, este cu totul neîntemeiată. Convorbirile vor continua ca și în trecut, după-cum suntem bine informați. Numărul iubiliar va fi órecum un resumat al întregii literaturi române de 25 de ani și prin urmare din toate punctele de vedere interesant.

* (Porci sêlbateci.) Din comuna Cîndie ni se scrie: Prin pădurile noastre sunt fôrte mulți porci sêlbateci, care ne fac nouê fôrte multă pagubă mai ales tòmna pe timpul fructelor. Așa din întâmplare înainte de acesta cu vr'o 3 — 4 sêptemâni mergând la vênătóre s'au împușcat 2 cu mare necaz în pădure. Dar acum cei mai de mirat, că în sêptemâna acesta Marți în 17 Martiu st. v. fiind în apropierea comunii cam de dimiñeta vr'o 18 porci sêlbateci, pre cari i-au abătut un om dela odaia sa spre vilele comune — și așa apropiindu-se câtră ei un câne a unui jutariu de pădure s'a luat după ei abătându-i și mânându-i tot înainte până când apropiindu se de comună, ne mai având încâtrău ocolindu-i și ómenii, au intrat dintre toți numai 3 în comună ér ceialalți s'au despărțit — doi s'au omorît prin ómenii cu topóre, furci etc. ér unul al 3-lea fiind fôrte mare deși a căpătat destule lovituri, acela fiind ér în curtea unui om, s'a aruncat la acel om, odată în pept, a dóua-óra s'a aruncat ér câtră dên-sul la picior, unde l'a și mușcat fôrte réu, rupându-l și rânindul réu la picior.

* (60 măji metrice de aur.) Este sciut, că ministrii de finanțe din ambe părțile monarchiei discută de mult timp regularea valutei. Spre scopul acesta, ministrul de finanțe unguresc, Wekerle, de câteva luni încóce adună aurul în săculețe grele de trei chilogr., ér săculețele sunt aședate într'un scrin de fier, care e greu de 28 măji metrice. Până acum s'au adunat nu mai puțin de 60 măji metrice de aur, a cărui valóre face opt milióne florini.

* (Conservarea monumentelor.) Ministrul instrucțiunii publice din România a pregătit un proiect de lege pentru conservarea monumentelor antice, și altul pentru descoperirea monumentelor și facerea de săpături.

* (Logodnică elefant.) Acum optspredece luni s'a logodit într'un orașel din Illinois negustorul Wedel cu d-șóra Iulia Clark, o fată în vêrstă de 18 ani. La început d-șóra era frumușică și proporționată la trup, însă după câteva luni dela logodnă a început să se ingrașe încât acum o lună cântăria 210 chilograme. Sémênă cu un elefant, suflă greu, asudă grozav de mult și d'abia își mișcă piciorole. Wedel fu consternat la început și disperat; însă vêdând, că ingrașarea nu se mai termină, și-a luat de sémă să strice logodna. Dela întéia declarație în acest sens, a mâncat o batae sdravănă dela un frate al fetei și fiind că incetase d'asi mai visita logodnica a fost bătut pe rând de tatăl fetei, de mama și de doi unchi. Tot d'odata a fost tras în judecată. De-unădi tribunalul l'a condamnat la căsătorie cu elefantul sau la 5 mii dolari despăgubire. Iată un om de care a dat norocul.

Mulțamită publică.

În grava lovitură ce cruda sôrte au adus asupra noastră prin răpirea atât de timpurie a prea bune și iubitei soție, mamă, soră și bunică **Iudita Todescu** născută **Tomuș**, fiind din partea nu-

meroșilor amici și cunoscuți, consolați prin condolența lor manifestată atât prin corône de flori, cât și prin vizite, telegrame și epistole, ne simțim îndatorați și pe acesta cale a le esprima cea mai sinceră a noastră mulțamită; ér în special datorii suntem a aduce omagiile noastre de mulțamită Preavenerabililor domni asesor consistorial Zacharia Boiu și Ioan Papiu protopresbiter precum și onorabilului paroch din Sibiu suburbial inferior Georgiu Bobeș, cari ca preoți înmormântători au binevoit a-i da scumpei noastre defuncte ultima onóre, implorând binecuvântarea cerescă asupra sufletului seu nobil Sibiu, în 2 Apriliu, 1892.

Jalnica familiă.

Loterie.

Sâmbătă, în 2 Aprilie 1892.

Brünn : 40 51 23 1 37

Nr. 875.

(52) 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III-a Fărău, tractului Têrnevei, se esrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit de 597 fl.

Competenții la acest post au să se prezenteze în termenul legal în parochiă și la biserică, spre a-și arăta desteritatea pentru a cânta, respective a celebra și cuvênta, ér informațiuni mai detaiate se pot lua dela subsemnatul oficiu protopresbiter.

Cererile concurenților se fie instruite conform legilor în vigóre și așternute în termenul indicat la subscrisul (u p Kükül óvár).

Cetatea de baltă, 20 Decembre 1891.

Oficiul protopresbiter al tractului Têrnevei, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Nicolae Todoran,
protopresbiter

Nr. 140/892

[47] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a treia Ucea inferiôră, protopresbiteratul gr. or. al Avrigului, prin acesta se esrie concurs conform rezoluțiunii Preavenerabilului Consistoriu archidiececan din 10 Decembre 1891 Nr. 7361 B. cu termin de 30 zile dela prima publicare în diariul „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post compute în bani dau pe an sîma de 403 fl și 20 cr. cu aceea observare, că în sensul otărîrei Preaveneratului Consistoriu metropolitan din 13 Novembre 1891 Nr. 249 M. a treia parte din venitele parochii Ucea inferiôră compete preotului suspendat Iosif Oprișiu din Ucea inferiôră.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch s'și substêrnă cererile concursuale instruite conform statutului organic și a regulamentului pentru parochii din 1878 la oficiul protopresbiter al gr. or. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la termenul sus indicat.

Avrig, 28 Februaru, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Avrigului, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ioan Cîndea,
protopresbiter.

Nr 75/92

[48] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch vacant din parochia de clasa a treia (III) Geoagiul de jos Suseni (tractul protopr. Geogiu II) se esrie prin acesta concurs cu termin de 30 zile, compute dela prima lui publicare în „Telegraful Român“.

Tóte venitele împreunate cu acest post dau la an suma sigură de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și inainta cererile instruite, conform normelor din vigóre, în termenul susindicat la subscrisul oficiu.

Secarêmb 5 Martiu, 1892.

Oficiul protopresb. gr. or. al tractului Geoagiul (II) în conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 543/891

[49] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea în mod definitiv a postului invêțătoresc dela scóla confesională gr. or. din Curtuiuș ocupat de present numai provisoriu, prin acesta se esrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare pe lângă un salariu anual de 100 fl.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și substerne rugărilor concursuale instruite conform legilor în vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiter al în termenul deschis.

Deeș, 1 Martiu, 1892.

Oficiul protopresbiter al tractului gr. or. Deeș în conțelegere cu comitetul parochial.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 623

[39] 3—3

CONCURS.

La parochia de clasa III-a Elisabetopole cu filia Hoghilag se deschide concurs pentru paroch cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Din materă și filie 200 fl. 85 cr.

Doritorii de a competi au a-și așterne suplicile instruite conform legeri, subsemnatului.

Mediaș, în 30 Ianuariu, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Mediașului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Chendi, adm protopresb.

Nr. 63

[41] 2—3

EDICT.

Nicolae Boeriu din Valendorf legiuitul bărbat al Ecaterinei Baceu. asemenea din Valendorf, carele a părăsit cu necredință pe muera lui legiuită de șese ani de zile fără a se sci locul aflării lui, se citêdă în conformitate cu rezoluțiunea consistoriăla din 20 Decembre 1891 Nr 7091 B., ca în termin de șese luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Român“ să se presinte înaintea subsemnatului oficiu protopresbiter, căci la din contră procesul divorțial urđit contra lui din partea mueri sale se va pertracta și decide în absența lui. Cohalm, 27 Ianuariu 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 1892.

(40) 2—3

EDICT.

Maria Bărabășan Roșca din Alba-Iulia, care de 12 ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Vasilie Vezan, domiciliat în Micăsasa, fără de a se sci locul ubicațiunii ei, se provócă prin acesta, ca în trnmin de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze la subsemnatul for matrimonial, căci la din contră se va pertracta și decide și în absența ei procesul matrimonial, intentat de bărbatul ei în contra ei.

Mediaș, în 15 Februaru, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Mediașului.

Ioan Chendi,
adm. protopresbiter.

Nr. 98/892

[50] 1—3

EDICT.

Bueura Iacob din Agostin cercul Cohalmului, care de cinci ani a părăsit pre legiuitul ei bărbat Nicolae Damian din Agostin, fără a se sci ubicațiunea ei, sau de mai trăesce, se citêză a se presenta înaintea subsenatului oficiu în termin de șese luni, căci la din contră procesul matrimonial urđit de bărbatul ei, se va pertracta și decide și în absența ei.

Cohalm, 11 Februaru, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Sz. 56/892

[51] 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX t. cz. 102 § a értelmében, ezennel közhirrê teszi, hogy a balásfalvi kir. járásbíroság 20/889 számú végzése által a nagysebeni Albina hitelintézet végrehajtató javára Monorai Grail Gusztáv és társai ellen 101 frt. 72 kr. tóke, enek 1890 év augusztus hó 12 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 2 frt., perköltség követelés erejéig elrendelt s 1890 évi februárius hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 415 frt. — kr. becsült 1 garnitura cséplőgép járgány és géprostai, 4 tehén, 4 juh, 3 kecske, 1 ökörszekér, 1 borsajtó, 1 sertés ól, 4 ló és 1 asztalból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 149 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Monorai alperesek lakásainál leendő eszközzésére 1892-ik év Április hó 11 ik napjának délután 3 órája hataridóul kitűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX t. cz. 107 §-a értelmében, a legtöbbet ígêrónek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendó ingóságok vételára az 1881 évi LX t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendó.

Kelt Balásfalván 1892-ik évi Márczius hó 26 naján.

Thát György,
kir. bírosági végrei